

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 652/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Емила Папуге, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Емила Папуге – адвоката Мирка Кадовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 89/21 од 04.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 933/21 од 14.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Емила Папуге – адвоката Мирка Кадовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 89/21 од 04.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 933/21 од 14.12.2021. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 89/21 од 04.10.2021. године окривљени Емил Папуга оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је да плати трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 933/21 од 14.12.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 89/21 од 04.10.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Емила Папуге – адвокат Мирко Кадовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или га ослободи од казне или му изрекне блажу казну или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног Емила Папуге у захтеву за заштиту законитости истиче да су били испуњени услови из члана 246. став 5. КЗ (по закону важећем у време извршења кривичног дела) за ослобођење од казне у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ из разлога што је окривљени открио од кога је набавио опојну дрогу односно од кога му је иста достављена ради преношења а што у конкретном случају није учињено, на који начин је учињена повреда закона која се истиче у захтеву.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Емила Папуге се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика („Сл. Гласник РС бр.72/09“- који је важио у време извршења кривичног дела) прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од 3 до 12 година. Ставом 5. истог члана, прописано је да се учинилац дела из става 1. до 4. тог члана, који открије од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне.

У конкретном случају члан 246. став 5. КЗ („Сл. Гласник РС бр.72/09“- који је важио у време извршења кривичног дела) предвиђа факултативни основ за ослобођење од казне за кривична дела из става 1. до 4. тог члана, односно само могућност али не и обавезу суда да у случају када окривљени открије лице од кога набавља опојну дрогу истог ослободи од казне за наведено кривично дело уколико су испуњени услови за њену примену, те су стога по оцени овог суда супротни наводи захтева браниоца окривљеног Емила Папуге којима се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Емила Папуге у осталом делу је одбачен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева, али не наводи у чему се састоји наведена повреда већ суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа наводећи да окривљени није имао намеру да продаје предметну опојну дрогу и његов посао је било само преношење наведене опојне дроге односно таблета. Даље напомиње да је из исказа окривљеног и других изведених доказа јасно да окривљени није желео да има било какве везе са торбом у којој је била опојна дрога, а самим тим ни са њеном евентуалном продајом.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу

одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

У преосталом делу поднетог захтева бранилац окривљеног оспорава разлоге суда у вези са тим зашто није применио одредбу члана 246. став 5. КЗ наводећи да је суд прихватио одбрану окривљеног али је закључио да се наведена одредба не може применити јер лице на које је окривљени указао нема својство окривљеног у поступку, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, стога је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Емила Папуге – адвоката Мирка Кадовића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у овом делу одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић